23.7.6 55b (משנה ה') → 56b (כיש אומרים)

```
1. וְנֹקֶב שֶׁם ה' מוֹת יוּמֶת רָגוֹם יָרְגָמוֹ בוֹ כֵּל הַעָדָה כַּגֵּר כַּאָזְרָח בְּנַקְבוֹ שֵׁם יוּמַת: ויקרא כד, טז
                                                                                                                              2. מה אַלְב לא קַבּה אֵל וּמָה אָזְעם לֹא זָעָם ה': במדבר כנ, ח
                                                                                                                                   נ. אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׁיא בְעַמְּךְ לֹא תָאֹר: שמות כב, כז
🌯 וְיָּקָח יָהוֹיָדִע הַפֹּהָן אֵרוֹן אָחֶד וְיִּלֶב חר בְּדַלְתוֹ וַיְּהָן אֹתוֹ אָצֵל הָמִוְבָּח מִיִּמִן בְּבוֹא אִישׁ בֵּית ה' וְנָתָנוּ שֻׁמָּה הַפֹּהֵנִים שׁמֵרִי הַסֵּף אֶת כָּל הַבְּּסֶף הַמּוּבָא בֵית ה': מּליב יב, י
                                                                   5. וְנָתַּצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתָם ... וְאִבַּדְתֶּם אֶת שְׁמָם מִן הַמָּקוֹם הַהוֹא: לֹא תַעֲשׁוּן בֵּן לַה' אֱלֹהֵיכֶם: דברים יב, ג-ד
                                                                                                              6. וַיִּקַח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶה אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת: במדבר א, יז
                                                                                                                            אָת ה' אַלהֵיך תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וֹבְשָׁמוֹ תִּשָּׁבַעַ: דברים וּ, יג.
                                                    . רָּשָּׁב בֶּן הָאִשֶּׁה הַיִּשִּׂרָאָלִית אָת הַשֶּׁם רָיִקּלֶל רָיַבִיאוּ אתוֹ אָל מֹשֶׁה וְשֶׁם אָמוֹ שַׁלְמִית בַּת דְּבְרִי לְמְטֶּה דְוֹ: ויִקרא כד, יא
                                                          9. הוצא אֶת הָמְקַלְל אֶל מְחוּץ לְמַחֲנָה וְסָמְכוּ כַּל הַשְּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כַּל הַעְדָה: ייִקרא כּדְ,יד
                                                                                              וּ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְדַבֵּר לֵאמר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׁא חֶטְאוֹ: ייקרא כד, טו-יז
 זו. לֹא יִמְצֵא בְּךְ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבְתוֹ בָּאֲשׁ קֹםֶם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחָשׁ וּמְכֹשֵׁף: וְחֹבֵר וְשָׁאֵל אוֹב וְיִדְענִי וְדֹרֵשׁ אֶל הַמַּתִים: כִּי תוֹעָבַת ה' כָּל עשֵׁה אֵלֶה וּבְגָלַל
                                                                                                                          הַתוֹעֻבֹת הַאֵלֵה ה' אֱלֹהֵיךְ מוֹרִישׁ אוֹתָם מְפָּנֵיךְ: דברים יח:י-יב
                                                                                                             12. וַיְצַו ה' אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכּּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תּאכֵל: בראשית ב, טז
     נו. כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דרך עליו: בראשית יח, יט
                                                                 אַנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מְבֵּית עֲבָדִים לֹא יִהְיָה לְךְּ אֱלֹהִים אֲחַרִים עַל פָּנֶי: שמות כ, ב
                                                                                                 15. שֹׁמֶּךְ דָּם הָאַדָּם בָּאַדָם דָמוֹ יִשֶּׁפֶךְ כִּי בִּצֵלֵם אֵלהִים עָשָׂה אֵת הָאָדָם: בראשית ט, ו
זר. לָאמֹר הָן יִשְׁלָּח אִישׁ אָת אָשׁתּוֹ וֹהַלָּכָה מֶאָתוֹ וֹהָלָכָה מָאָתוֹ וֹהָלָתָה לָאִישׁ אָחֵר הָיִשׁוּב אָלִיהָ עוֹד הַלוֹא חָנוֹף הַחָבֶף הַאָרַץ הַהִיא וְאָת זָנִית רֶעִים רָבִּים וְשוֹב אָלִי נָאִם ה':יריניהו ג, א
                                                                              זו. אָם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אָם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ:שמות כב, ז
                 ז. סָרוּ מַהַר מַן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִּוּיתִם עָשׁוּ לָהֶם עָגֶל מַסֶּכָה וַיִּשְׁתַחוּ לוֹ וַיַּזְבָּחוּ לוֹ וַיִּאמָרוּ אֵלֶהְיִי יְשָׁרָאֵל אֲשֶׁר הָעֶלוּךְ מָאֶרָץ מִצְרָיִם: שמות לב, ח
                                                                                                                       פו. עשוּק אָפְרַיִם רְצוּץ מְשָׁפָּט כִּי הוֹאִיל הָלַךְ אַחֵרֵי צָו: הושע ה, יא
                                                                20. וַיִּצְעַק אֶל ה' וַיוֹבָהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שִׁם שָׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ:שמות טו, כה
                                                                                                                       יא יום השבת לקדשו באשר אוד ה' אלהיד: דברים ה, יא 21. שמור את יום השבת לקדשו
```

- I משנה הי procedure for accepting testimony in case of מגדף and parameters of his liability
  - a Only liable if he says the explicit Name
  - b ייוסי" : every day of the procedure, the witnesses use a nickname "ייסי" to describe what they heard
    - But: at גמ"ד, they excuse anyone who doesn't need to be present, the "senior" עד tells what he heard explicitly, the אנמ"ד stand and tear קריעה and the rest of the עדים simply confirm that that is what they heard.
- II Details of חיוב: only if he curses God with a Name
  - a Source: v. 1 as per meaning in v. 2, the warning being in v. 3
  - b Challenge: perhaps it means "piercing" as per v. 4, the warning being from v. 5
    - i Answer: needs to be שם בשם (as per v.1)
      - 1 Challenge; perhaps it means that he "pierced" שם הי twice
        - (a) Answer: that is simply double-piercing
      - 2 Challenge: perhaps it is a case where he wrote שם ה' on a dagger and pierced שם ה'
        - (a) Answer: in that case, the dagger pierces, not the שם
  - c Challenge: perhaps it means to explicate שם ה' (without a curse) as per v. 6, warning from v. 7
    - i Answer1: must be שם בשם
    - ii Answer2: even if so, it is an אזהרת עשה, for which there is no actionable liability
    - iii Answer3: v. 8 describes the criminal as doing an action involving קללה
      - 1 Challenge: perhaps he has to do both 'קללה and נקיבה בשם ה'
      - 2 Answer: v. 9 identifies him merely as הנוקב והמקלל, not הנוקב
- III Prohibitions and parameters of מברך את השם in re מברך
  - a Source: איש איש (v. 10) extends to בני נח
  - b And: all capital crimes of בני נח are executed בסייף
    - i *Challenge*: source from v. 12
    - ii Answer: ר יצחק נפחא extends to כינויים
      - 1 As per: מים v. 1 applies to שם ה', v. 10 extends to כינויים
      - 2 Dissent (חכמים): only killed for שם המפורש; other כינויים are a violation without consequences (אזהרה)
    - iii Note: this is at odds with מינויים who holds that רבנן find liability for a כינויים with בינויים
      - $As\ per$: פטור (v. 1) only גר גר ואזרח if they use בני נח , not בני נח
      - 2 איי, interprets כגר כאזרח כגר למונות to distinguish between קיים (גר ואזרח) and סייף) בן נח
        - (a) *Justification*: we may have thought that their inclusion ties them to קמ"ל סקילה
      - 3 בני נח need שם בשם need גר ואזרח distinguishes that a גר כאזרח, רבנן, not בני נח
        - (a) And: איש איש is just common rhetoric (דברה תורה כלשון בני אדם)

IV שבע מצוות בני נח

- a דינין, שפיכות דמים ,גילוי עריות, גילוי שפיכות דמים, גזל ,שפיכות דמים, גילוי אבר מן
  - i בם מן החי also ר' חנניא בן גמליאל
  - ii סירוס ר' חידקא (neutering)
  - iii ר"ש sorcery
    - 1 ר' יוסי: all divinations etc. mentioned in vv. 10 and there is no punishment without אזהרה
  - iv די"א they are also forbidden to engage in בלאים but only cross-breeding animals and grafting trees
- b Sources (ר' יוחנן: v. 11
  - i דינין: is דינין, as per v. 12
  - ii 'ה: is 'ה ברכת as per v. 1
  - iii אלהים: is ע"ז as per v. 13
  - iv שפיכות דמים s per v. 14
  - v לאמר: is גילוי עריות, alluded to in v. 15
  - vi מכל עץ הגן: is גזל
  - vii אכול תאכל: and not אבר מן החי
    - 1 Alternative (ר' יצחק):
      - (a) יויצו: is ע"ז as per v. 17 or v. 18
        - (i) Split the difference:
          - 1. v. 17 will lead to liability even if he makes it but doesn't worship
          - 2. v. 18 only if he worships
            - a. Challenge: if a non-Jew makes, but doesn't worship, all agree that he isn't culpable
              - i. As per: ruling that ישראל are only banned from those things that ישראל are killed for
              - ii. *Implication*: making ע"ז w/o worship
              - iii. Correction: refers to other forms of worship (non-השתחוואה etc.) that aren't דרכם
      - (b) אלהים as per v. 16
- c Challenge: בני נח weren't commanded re: ברייתא that מצוות that מצוות that מצוות were commanded at מרה are there were 10 מרה
  - Including: the 7 which were given to בני נח and three additional מצוות: (as per v. 19): שבת & כיבוד אב ואם (v20) שבת & כיבוד אב ואם
    - 1 Answer1 (ר"ג): refers to stricter requirements of עדה, עדים והתראה
      - (a) Challenge: if so, why does it say that they "added דינים"?
    - 2 Answer2 (רבא): refers to דיני קנסות
      - (a) Challenge: still, the phrase דינים implies all of דינים
    - 3 Answer3 (בתי דין: to set up בתי דין in every district and city
      - (a) Challenge: they were commanded to do that as well, as per ברייתא
    - 4 Answer4 (מרה about ברייתא): that ברייתא (about מרה) follows תנא דבי מנשה:
      - (a) *סירוס וכלאים substitutes סירוס וכלאים and דינים and סירוס וכלאים (ד"ך הנא דבי מנשה*
- d Alternate narrarative:
  - i אדם הראשון *דבי יהודה* (v. 11) was only commanded regarding ע"ז
    - 1 ברכת השם he was also commanded regarding. ברכת השם
    - 2 Some say: also on דינים
      - (a) Note: ברייתא that reads God's command to אלהים" as meaning:
        - (i) I am God: do not worship others
        - (ii) I am God: do not curse Me
        - (iii) I am God: only fear me (implying דינים) follows יש אומרים above